

ikke har ønsket at udvide informationspligten til også at omfatte det ikkeapoteksforbeholdte sortiment, hænger det jo sammen med, at der her er tale om et område, som vi har liberaliseret, og når man har taget sådan et liberalt skridt, bør man jo også tage det fuldt ud.

Det forekommer sådan set lidt underligt, at apotekeren, når han sælger medikamenter i pakninger, som man også kan købe i Brugsen og andre steder, har en særlig informationspligt, som man ikke har nede i Brugsen. Det er sådan set baggrunden for at sige, at her er der altså tale om et område, hvor vi i Folketinget har sagt, at her er det det ganske almindelige marked, der gælder. Det kan handles de steder, hvor det nu kan handles. Det er den logiske motivation for forslaget her. Men jeg kan godt høre på det, der er sagt her, at det er et tema, vi kommer til at diskutere yderligere.

Så er der spørgsmålet, som også er rejst her, omkring tilgængelighed i sådan mere fysisk forstand. Hovedsigtet med forslaget er jo at sikre, at der generelt er tilgængelighed til apotekerne, en fornuftig apoteksstruktur, men det her er et mere konkret spørgsmål, der handler om handicapadgang. Det er jo en meget relevant problemstilling på det her område, som det i øvrigt er det i hele sundhedssektoren: Hvordan sikrer vi, at vi har tilbud i sundhedssektoren, hvad enten det nu er læger, tandlæger, fysioterapeuter, kiropraktorer, apoteker, eller hvad det nu måtte være, hvor der er en nem og god adgang?

Det er en relevant problemstilling, men det er også en generel problemstilling. Derfor tror jeg også, det er en problemstilling, som med fordel netop skal løses i en bredere sammenhæng. Det er jo også det, økonomi- og erhvervsministeren som ressortansvarlig i forhold til handicapområdet har taget initiativ til ved at sætte det her spørgsmål på den politiske dagsorden. Jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt at søge den her problemstilling isoleret afklaret lige præcis i forhold til apotekssektoren.

Der er fokus på det i området. Det følger af den bekendtgørelse, som Lægemiddelstyrelsen har udsendt om servicemål for apotekernes distributionsopgaver, faglige rådgivning og information, at den enkelte apoteker er forpligtet til at opstille servicemål for apotekets betjening af handicappede. Det vil sige, at vi på det seneste sådan set har skærpet fokus på det enkelte apotek i forhold til den her problemstilling. Den enkelte apoteker skal så at sige ud af skjulets og forklare sig over for omverdenen med hensyn til,

hvilken politik man har i forhold til dette område.

Jeg tror altså, det er den rigtige vej at gå, at vi søger at løse dette generelle samfundsproblem ved generelt at massere hele sundhedssektoren.

Selvfølgelig kunne det være en besnærende tanke, som det jo også har været fremme i forhold til andre dele af sundhedsområdet, når der har været forhandlet overenskomster i sygesikringens forhandlingsudvalgsregi, at sige: Skulle vi ikke bare knipse med fingrene og sige, at det må være sådan, at når man skifter ejer, hvad enten det nu er tandlægen, der sælger sin klinik, eller den almenpraktiserende læge eller apotekeren, eller hvad det nu måtte være, skal man senest i forbindelse med ejerskifte sikre en ordentlig handicapadgang?

Kl. 10.35

Jeg er altså bare nødt til at sige, at hvis vi ved lov indfører et sådant krav nu, vil det påvirke de forudsætninger, hvorpå den gældende bruttoavanceaftale mellem staten og apotekerne er indgået, og derfor vil der være en økonomisk implikation, der vil være en økonomisk effekt.

Hvilken karakter den effekt har, hvilket omfang den effekt har, er jeg ikke i stand til at sige noget meget sikkert om på stående fod, men jeg beder bare så mindeligt om, hvis man vil forfølge det spor i udvalgsarbejdet, at man så holder sig for øje, at det ikke er nogen gratis omgang. Det har en økonomisk effekt og vil derfor alt andet lige være en lille hurdle eller en barriere på vejen mod det, der jo bør være en fælles målsætning, nemlig at vi også har et billigt distributionsystem på lægemiddelområdet.

Ellers vil jeg såmænd blot afsluttende takke for den positive stemning, hvori dette lovforslag er diskuteret her ved førstebehandlingen. Jeg skal gøre mit til at fastholde den positive stemning i det videre udvalgsarbejde og lægge op til, at de spørgsmål, der måtte være, bliver besvaret hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Ministeren siger, at det med tilgængeligheden er en generel problemstilling. Det ved vi jo at det er, det har jo været på dagsordenen mange gange, i hvert fald i de mange år, jeg har siddet her, og der er rent faktisk ikke sket ret meget andet, end at det stadig væk er på dagsordenen. Nu er det jo ikke sådan, at vi kommer og siger, at alle apoteker i morgen skal have tilgængeligheden på plads. Det er i forbindelse med nybygning og